

1. ОСНИВАЊЕ И ДЕЛАТНОСТИ ПРЕДУЗЕЋА

1.1 Основни подаци о предузећу

Пун назив предузећа: Јавно комунално предузеће „Горица“ ниш
Скраћени назив предузећа ЈКП „Горица“ Ниш
Седиште предузећа: Тврђава б.б. Ниш
Величина предузећа: мало правно лице
Облик организовања: Јавно комунално предузеће
Матични број: 20550635
Шифра делатности 8130
ПИБ: 106183478

1.2. Историјат предузећа

ЈКП „Горица“ Ниш (у даљем тексту Предузеће) основано је 2009. год. Одлуком Скупштине Града Ниша бр-6-242/2009-26-02 24.03.2009. године, а регистровано од Агенције за привредне делатности Београд решењем бр. БД 89808/2009 дана 26.06.2009 године.

1.3. Делатност

Претежна делатност је услуга уређења и одржавања околине.
Поред наведене претежне делатности, предузеће обавља и следеће делатности:

- * **43.21 Постављање електричних инсталација**
 - постављање инсталација
 - расветних система
 - уличне расвете и електричних сигнала.
- * **42.11 Изградња путева и аутопутева**
 - површинске радове на улицама, путевима, аутопутевима, мостовима или тунелма
 - бојење и обележавање ознака на путевима
 - постављање ограда и саобраћајних ознака и сл.
- * **52.21 Услугне делатности у копненом саобраћају**
 - активности у вези са копненим превозом путника, животиња, или терета
 - пратеће активности у вези са коришћењем (наплата и одржавање) путева, мостова
 - тунела, паркиралишта, или гаража, паркиралишта за бицикле, зимског смештаја, приколица и тд.
- * **96.03 Погребне и сродне активности**
- * **Предузеће може да обавља и друге делатности и то:**
 - Гајење садног материјала
 - Услугне делатности у гајењу усева и засада
 - Редовна нега усева и засада
 - Гајење шума и остале шумске делатности
 - сечење, обликовање и обрада камена
 - рушење објеката
 - Трговина на мало цвећем, садницама, семењем, ђубривима и сл,
 - остала трговина на мало новим производима у специјализованим продавницама
 - продаја на мало сувенирима, рукотворинама, религијским предметима.

1.4. Органи Предузећа

Према Статуту, органи друштва су:

* Директор као орган пословођења:

* Надзорни одбор као орган надзора

Просечан број запослених у 2014 години је 496 а у 2013 је 528.

2. ОСНОВ ЗА САСТАВЉАЊЕ И ПРИКАЗИВАЊЕ ФИНАНСИЈСКИХ ИЗВЕШТАЈА

Приложени финансијски извештаји су састављени у складу са важећим прописима у Републици Србији заснованим на Закону о рачуноводству („Сл.гласник РС“, бр. 62/2013, односно Међународним стандардом финансијског извештавања за мала и средња правна лица (МСФИ за МСП).

Међународни стандард финансијског извештавања за мала и средња правна лица је рачуноводствени стандард финансијског извештавања за мала и средња правна лица одобрен од Одбора за међународне рачуноводствене стандарде чији је превод утврдило и објавило Министарство финансија. Предузеће изражава експлицитну и безрезервну изјаву о усаглашености финансијских извештаја са МСФИ за МСП, који се примењује на периоде приказане у приложеним финансијским извештајима.

Финансијски извештаји су састављени у складу са концептом историјског трошка и начелом сталности Предузећа.

Финансијски извештаји су приказани у формату прописаним Правилником о садржини и форми образаца финансијских извештаја за привредна друштва, задруге, и предузетнике („Сл. гласник РС“, бр. 95/2014). Према Закону о рачуноводству редован годишњи финансијски извештаји правних лица која примењују МСФИ за МСП обухвата: биланс стања, биланс успеха, извештај о осталом резултату, извештај о променама на капиталу, извештај о токовима готовине и напомене уз финансијске извештаје. Финансијски извештаји су састављени под претпоставком да ће предузеће наставити са пословањем у неограниченом временском периоду. Ова процена се заснива на досадашњем пословању и позицији на тржишту, процени будућег кретања тражње за производима и услугама у 2014.год. У наредним годинама се не очекују значајне промене у економском и пословном окружењу.

3. ПРЕГЛЕД ЗНАЧАЈНИХ РАЧУНОВОДСТВЕНИХ ПОЛИТИКА

3.1 Коришћење процењивања

Састављање и приказивање финансијских извештаја у складу са МСФИ за МСП и рачуноводственим прописима важећим у Републици Србији захтева од руководства Предузећа коришћење најбољих могућих процена и разумних претпоставки, које имају ефекте на износе исказане у финансијским извештајима и напоменама уз финансијске извештаје.

Ове процене и претпоставке су засноване на информацијама расположивим на дан биланса стања.

Најзначајније процене односе се на утврђивање обезвређења финансијске и нефинансијске имовине, признавање одложених пореских средстава, утврђивање резервисања за судске спорове и дефинисање претпоставки неопходних за актуарски обрачун накнада запосленима по основу отпремнина, и исте су обелодањене у одговарајућим рачуноводственим политикама и у напоменама уз финансијске извештаје.

3.2 Прерачунавање страних средстава плаћања и рачуноводствени третман курсних разлика и ефеката валутне клаузуле

Ставке укључене у финансијске извештаје Предузећа одмеравају се коришћењем валуте примарног економског окружења у коме Предузеће послује (функционална валута). Финансијски извештаји приказују се у хиљадама РСД, који представља функционалну и извештајну валуту Предузећа.

Сва средства и обавезе у страним средствима плаћања се на дан биланса стања прерачунавају у њихову динарску противвредност применом званичног средњег девизног курса Народне банке Србије важећим на тај дан. Пословне промене у страним средствима плаћања током године прерачунавају се у динарску противвредност применом званичних девизних курсева Народне банке Србије важећим на дан пословне промене.

Позитивне и негативне курсне разлике настале прерачуном средстава и обавеза исказаних у страним средствима плаћања и прерачуном трансакција у току године евидентирају се у билансу успеха, као финансијски приходи, односно финансијски расходи.

Позитивни и негативни ефекти уговорених девизних клаузула у вези потраживања и обавеза, настали применом уговореног курса, такође се исказују као део финансијских прихода, односно финансијских расхода.

3.3 Упоредне информације

Упоредне информације чине финансијски извештаји Предузећа за 2013. годину, који су били предмет ревизије друге овлашћене ревизијске куће ХЛБ- ДСТ-ревизија

У складу са Одељком 10 „Рачуноводствене политике, процене и грешке“, Предузеће је извршило усклађивање упоредних података на основу Правилника о контном оквиру и садржини рачуна у контном оквиру за привредна друштва, задруге и предузетнике („Сл. гласник РС“ бр. 95/14).

Прва примена МСФИ за МСП подразумева ретроактивну примену овог стандарда па је извршен ретроспективни (ретроактивни) прерачун података за 2013. годину, као да је и у тој години примењиван МСФИ за МСП.

3.4 Пословни приходи

Приходи од продаје су исказани у износу фактурисане реализације, тј. извршене продаје до краја обрачунског периода, под условом да је са тим даном настао дужничко - поверилачки однос и да је испостављена фактура. Приход се мери по поштеној вредности примљене надокнаде или потраживања, узимајући у обзир износ свих трговачких попушта и количинских рабата које предузеће одобри.

Приход од продаје робе се признаје онда када су задовољени сви следећи услови:

- а) Предузеће је пронело на купца све значајне ризике и користи од власништва над робом;
 - б) Предузеће не задржава учешће у управљању продатом робом у мери која се обично повезује са власништвом, нити задржава ефективну контролу над продатом робом;
 - ц) износ прихода се може поуздано измерити;
 - д) вероватан је прилив економске користи повезане са том трансакцијом у Предузећу;
 - е) трошкови који су настали или ће настати у вези са трансакцијом могу се поуздано измерити.
- Приходи од услуга исказани су сразмерно степену завршености услуге на дан билансирања.

3.5 Пословни расходи

Укупне пословне расходе чине: набавна вредност продате робе; смањење вредности залиха недовршених и готових производа и недовршених услуга; трошкови материјала; трошкови горива и енергије; трошкови зарада, накнада зарада и остали лични расходи; трошкови производних услуга; трошкови амортизације; трошкови дугорочних резервисања; нематеријални трошкови, умањени за приходе од активирања учинака и робе и повећање вредности залиха недовршених и готових производа и недовршених услуга.

Основни елементи и начела признавања расхода су:

/а/ расходи се признају, односно евидентирају и исказују када смањење будућих економских користи које је повезано са смањењем средстава или повећањем обавеза може поуздано да се измери;

/б/ расходи се признају на основу непосредне повезаности расхода са приходима (начело узрочности);

/ц/ када се очекује да ће економске користи притицати током неколико обрачунских периода, а повезаност са приходом може да се установи у ширем смислу или посредно, расходи се признају путем поступка системске и разумне алокације;

/д/ расходи се признају када издатак не доноси никакве економске користи или када и до износа до којег будуће економске користи не испуњавају услове или су престале да испуњавају услове за признавање у билансу стања као средство;

/е/ расходи се признају и у оним случајевима када настане обавеза без истовременог признавања средства.

3.6 Трошкови позајмљивања

Трошкови позајмљивања су камата и други трошкови у вези са позајмљивањем средстава. Предузеће све трошкове позајмљивања признаје као расход периоду у коме су настали.

3.7 Финансијски приходи и расходи

Финансијски приходи и расходи обухватају: приходе и расходе од камата - према трећим лицима (независно од тога да ли су доспели и да ли се плаћају или приписују износу потраживања или обавезе на дан билансирања); приходе и расходе од курсних разлика и ефеката валутне клаузуле – према трећим лицима; приходе и расходе из односа са матичним, зависним и осталим повезаним правним лицима; и остале финансијске приходе и расходе.

3.8 Нематеријална имовина

Нематеријално имовина се на почетку мери по набавној вредности, а након почетног признавања по набавној вредности умањеној за целокупну акумулирану амортизацију и све акумулиране губитке због умањења вредности.

Издаци за активности истраживања и развоја исказују се као расход периода.

Користан век нематеријалне имовине која настаје из уговорних или других законских права не треба да буде дужи од периода уговорних или других законских права, али може да буде краћи, зависно од периода током ког предузеће очекује да користи ту имовину.

Основица за обрачун амортизације нематеријалне имовине распоређује се систематски током њеног процењеног корисног века трајања.

Амортизација започиње када је нематеријална имовина доступна за употребу, односно када је на локацији или у стању које је неопходно да би се она могла користити на начин на који руководство то намерава.

Амортизација се обрачунава пропорционалном методом.

Преостала вредност, односно нето износ који предузеће очекује да ће добити за средство на крају његовог корисног века трајања, по одбитку очекиваних трошкова отуђења, сматра се једнаком нули.

Период амортизације, односно амортизационе стопе нематеријалне имовине су:

Опис	Корисни век трајања (у годинама)	Стопа амортизације
Софтвер, лиценце и остала права,	10	10
Остала нематеријална имовина – пројек.сигнализација	5	20

Период амортизације и метод амортизације преиспитују се на крају пословне године, уколико постоје назнаке да је дошло до значајне промене у односу на претходни период. Промене периода и методе амортизације се рачуноводствено обухватају као промене у рачуноводственим проценама.

Нематеријална имовина престаје да се признаје по њеном отуђивању или када се од њеног коришћења или отуђења не очекују будуће економске користи.

Добици или губици који проистекну из расходања или отуђења нематеријалне имовине утврђују се као разлика између нето примљених средстава и књиговодственог износа средства и представљају приход или расход у билансу успеха.

3.9 Некретнине, постројења и опрема

Некретнине, постројења и опрема су материјалне ставке које се држе за коришћење у производњи производа или испоруци добара или услуга, за изнајмљивање другима или за административне сврхе, и за које се очекује да ће се користити дуже од једног обрачунског периода.

Друштво признаје набавну вредност неке некретнине, постојења и опреме као средство ако, и само ако:

- је вероватно да ће се будуће економске користи повезане са тим средством приливати у предузеће, и
- се набавна вредност /цена коштања тог средства може поуздано одмерити, односно на дан стицања/изградње набавна вредност /цена коштања је већа од 5.000,00 динара и ако је користан век дужи од годину дана.

Алат и ситан инвентар који задовољавају услове из става 1. признају се као опрема, а ако не задовољавају наведене услове исказују се као залихе.

Резервни делови који не задовољавају наведене услове, приликом уградње, исказују се као трошак пословања.

Улагања која имају карактер текућег одржавања некретнина, постројења и опреме представљају расход периода у коме су настала.

Земљиште и објекти су засебна средства и засебно се евидентирају, чак и у случају када су заједно стечени.

Некретнина, постројење и опрема, који испуњавају услове да буду признати као средство, одмеравају се по својој набавној вредности/цени коштања. Набавна вредност се састоји од набавне цене увећане за све зависне трошкове набавке, а умањене за трговинске попусте и рабате. Ставке некретнина, постројења и опреме израђене у сопственој режији, признају се у висини цене коштања уз услов да она не прелази нето тржишну вредност.

Након почетног признавања ставке некретнина се вреднују по набавној вредности умањеној за целокупну акумулирану амортизацију и целокупне акумулиране губитке због умањења вредности.

Амортизација се обрачунава пропорционалном методом, применом стопа које се утврђују на основу процењеног корисног века употребе средстава.

Основица за амортизацију средства је набавна вредност/цена коштања.

Преостала вредност, односно нето износ који Предузеће очекује да ће добити за средство на крају његовог корисног века трајања, по одбитку очекиваних трошкова отуђења, сматра се једнаком нули. (

Амортизација средства започиње када је оно расположиво за коришћење, односно када се налази на локацији и у стању које је неопходно да средство функционише на начин који руководство Предузећа очекује.

Амортизација средства престаје када се оно искњижи, што значи да се оно амортизује чак и ако се не користи.

Амортизационе стопе, утврђене на основу процењеног корисног века употребе средстава, су следеће:

Р.бр	НАЗИВ	АМОРТ. ГРУПА	СТОПА%	ВЕК УПО. ПО ГОД.
ГРАЂЕВИНСКИ ОБЈЕКТИ И ПОСТРОЈЕЊА				
1	ПОСЛОВНИ ПРОСТОР	700	1,22	49
2	ПРОДАЈНИ ПРОСТОР-ЦВЕЋАРЕ			
а)	ПРОДАЈНИ ПРОСТОР	700	1,22	49
б)	ПРОДАЈНИ ПРОСТОР	021	2,63	21
3	МАГАЦИНСКИ ПРОСТОР			
а)	МАГАЦИНСКИ ПРОСТОР	700	1,22	49
б)	МАГАЦИНСКИ ПРОСТОР	702	2,63	21
4	СТАКЛЕНИК	700	1,22	49
5	ОСТАЛО			
а)	ОСТАЛО	700	1,22	49
б)	ОСТАЛО	701	2,13	27
ц)	ОСТАЛО	702	2,63	21
д)	ОСТАЛО	704	6,25-6,67	7-8

ОПРЕМА

Р.бр	НАЗИВ	АМОРТ. ГРУПА	СТОПА%	ВЕК УПО. ПО ГОД.
1	ОСТАЛА НЕПОМЕНУТА ОПРЕМА- РЕЗЕРВОАРИ	025	3,45	16
2	СИСТЕМ ЗА ПОЛИВАЊЕ И НАВОДЊАВАЊЕ	029	0,95-1,15	52-63
3	ОПРЕМА ЗА ПРОИЗВОДЊУ И ПРОМЕТ ЕЛ. ЕНЕРГИЈЕ	031	1,15-2,94	19-82
4	АЛАТНЕ МАШИНЕ	051	1,15-6,25	13-82
5	МАШИНЕ И ОРУЂА	078	2,94-3,85	14-19
6	ОПРЕМА ЗА ТРГОВИНУ И УГОСТИТЕЉСТВО	090	2,63-11,11	4-21
7	ОПРЕМА ЗА ОБАВЉАЊЕ КОМУН. И ЗАНАТ. УСЛУГА	092	1,15-7,14	8-38
8	ТРАНСП. СРЕД. ТЕРЕТНА ВОЗИЛА И ПРИКОЛИЦЕ	098	1,15-4	13-22
9	ПУТНИЧКИ АУТОМОБИЛИ	099	1,15-4,35	12-38
10	ОПРЕМА ЗА ПТТ И ТЕЛ. ГАРНИТУРЕ	102	1,61-2,94	19-33
11	ОПРЕМА ЗА ВЕНТИЛ, ЗАГР. ЧИШЋ. И УКРАШ. КАНЦЕЛАРИЈА	108	3,33-6,25	8-16
12	КАНЦЕЛАРИЈСКИ НАМЕШТАЈ	109	1,15-8,30	8-21
13	ВАТРОГАСНА ОПРЕМА	110	3,45	16
14	РАЧУНАРСКА ОПРЕМА И ПИСАЋЕ МАШИНЕ	119	1,22-12,5	7-31
15	ДИКТАФОНИ И МАГНЕТОФОНИ	120	3,45	16

Корисни век трајања некретнине, постројења и опреме, односно амортизационе стопе и метод обрачуна амортизације, преиспитују се на крају пословне године и ако су очекивања заснована на новим проценама значајно различита од претходних онда се она рачуноводствено обухватају као промена рачуноводствене процене, а обрачунати трошкови амортизације за текући и будући период се коригују.

Некретнине, постројења и опрема престају да се исказују у билансу стања, након отуђивања или када је средство трајно повучено из употребе и када се од његовог отуђења не очекују никакве будуће економске користи.

Добити или губити који проистекну из расходања или отуђења некретнина, постројења и опреме утврђују се као разлика између процењених нето прилива од продаје и исказаног износа средства и признају се као приход или расход у билансу успеха.

3.10 Залихе

Залихе се одмеравају по нижем износу између набавне вредности/цене коштања и процењене продајне цене умањене за трошкове довршења и продаје.

За залихе робе и материјала трошкови прибављања подразумевају: фактурну вредност и директне зависне трошкове набавке, а трговачки попусти, рабати и сличне ставке умањују фактурну вредност. Фактурна вредност се утврђује на основу износа садржаног у фактури добављача.

Залихе готових производа и недовршене производње вреднују се по цени коштања или у висини нето продајне цене, ако је нижа.

Цену коштања чине:

- трошкови директног материјала,
- трошкови директног рада,
- индиректни, односно општи производни трошкови.

У вредност залиха готових производа се не укључују, већ представљају расходе периода у коме су настали, следећи трошкови:

- општи административни трошкови,
- трошкови амортизације и одржавања непроизводних сталних средстава,
- трошкови камате,
- трошкови: маркетинга, рекламе, продаје, дистрибуције и репрезентације,
- трошкови неубичајено великог отписа отпадног материјала, рада или других производних трошкова,
- трошкови чланарина,
- трошкови истраживања,
- трошкови развоја, осим када се ти трошкови односе на дизајн или конструкцију предмета намењених продаји.

За утврђивање трошкова који улазе у вредност залиха готових производа и недовршене производње користи се:

- метод радних налога, где се радним налогом наводи директан рад, директан материјал, индиректан трошак, кључ примењен за његову алокацију и износ трошка по јединици;

Дат је пример утврђивања укупних трошкова на примеру сектора Зеленило РЈ „Башта – Расадиш“

Укупни трошкови производње производне јединице Зеленило утврђују се на основу башта цене коштања. По нормативу РЈ требају се материјал и отвара радни налог са финансиском вредношћу директног материјала по просечним ценама. Произведена количина се множи са ценом по норма часу и обрачунава се директан рад. Директан рад се множи коефицијентом општих трошкова а то су :

- 1) индиректан материјал
- 2) индиректан рад
- 3) електрична енергија
- 4) амортизација

Укупни трошкови су директан материјал, директан рад и општи трошкови који се деле са произведеном количином и добија се цена коштања готовог производа.

У случају када је нето продајна цена залиха недовршене производње и готових производа нижа од њихове цене коштања, врши се делимичан отпис до нето продајне цене.

Нето продајна цена представља процењену продајну цену, умањену за трошкове продаје и трошкове довршења (код недовршене производње).

Залихе услуга чине директни трошкови и индиректни трошкови настали у вези са пружањем услуга. Директни трошкови услуга су директни трошкови, за рад особља које директно учествује у пружању услуга, директни трошкови материјала и остали директни трошкови, као што је ангажовање спољних експерата и слично. Индиректни трошкови услуга су трошкови помоћног материјала, енергије утрошене

за пружање услуга, амортизација и одржавање опреме која учествује у извршењу услуге, трошкови надзорног особља и слично.

За вредновање залиха материјала и робе користи се метод просечних пондерисаних цена

Смањење вредности залиха врши се када је нето продајна цена мања од цене коштања, или набавне цене залиха

Предузеће нема материјално и финансијски значајни износ расхода залиха током периода.

3.11 Умањење вредности имовине

На сваки датум извештавања, некретнине, постројења и опрема, нематеријална имовина се проверавају да би се одредило да ли постоје неке назнаке да је дошло до умањења вредности тих средстава. Ако постоји назнака да је дошло до умањења вредности, процењује се надокнадива вредност тих средстава и упоређује се са књиговодственом вредношћу. Ако је процењена надокнадива вредност мања, књиговодствена вредност средстава се смањује на надокнадиву вредност, а губитак због умањења вредности се признаје као приход или расход.

Слично, на сваки датум извештавања, процењује се и умањење вредности залиха тако што се упоређује књиговодствена вредност сваке ставке залиха са продајном ценом умањеном за трошкове довршења и продаје. Ако је залихама умањена вредност, књиговодствена вредност се своди на продајну цену умањену за трошкове довршења и продаје, а губитак због умањења вредности се признаје као приход или расход.

Ако се губитак због умањења вредности накнадно сторнира, књиговодствена вредност се повећава на измењену процењену надокнадиву вредност (у случају залиха то је продајна цена умањена за трошкове довршења и продаје), али не више од износа који би био одређен да у претходним годинама није био признат губитак због умањења вредности. Сторнирање губитка због умањења вредности се признаје као приход или расход.

3.12 Финансијски инструменти

Основни финансијски инструменти су:

- (а) готовина;
- (б) дужнички инструмент (попут рачуна потраживања и обавеза, потраживања и обавеза по основу меница и зајмова);
- (ц) обавеза за узимање зајма која не може да се измири у готовини, и када се обавеза изврши, очекује се да задовољи услове из параграфа 11.9;
- (д) инвестиција у неконвертибилне преференцијалне акције и обичне акције или преференцијалне акције без обавезе пновног откупа од стране емитента.

При почетном признавању финансијског средства или финансијске обавезе, Предузеће их одмерава по цени трансакције (укључујући трошкове трансакције осим код почетног одмеравања финансијског средства или финансијске обавезе који се одмеравају по фер вредности кроз Биланс успеха), осим уколико аранжман у ствари представља финансијску трансакцију.

Финансијска трансакција може настати у вези са продајом робе или услуга, на пример ако се плаћање одлаже ван уобичајених пословних услова или се финансира по каматној стопи која није тржишна стопа. Ако аранжман представља финансијску трансакцију, Предузеће одмерава финансијско средство или финансијску обавезу по садашњој вредности будућих плаћања дисконтованих по тржишној каматној стопи за сличан дужнички инструмент.

На крају сваког извештајног периода, Предузеће треба да одмерава финансијске инструменте на следећи начин, без икаквог умањења за трошкове трансакције које може да има током продаје или другог отуђења:

- (а) **Дужнички инструменти** под (б) треба да се одмеравају по амортизованој вредности коришћењем метода ефективне камате. Дужнички инструменти класификовани као краткорочна средства или краткорочне обавезе треба да се одмеравају по недисконтованом износу готовине или друге накнаде за

коју се очекује да буде плаћена или примљена (односно, нето од умањења вредности) осим ако аранжман у ствари представља финансијску трансакцију. Ако аранжман представља финансијску трансакцију, Предузеће треба да одмери дужнички инструмент по садашњој вредности будућих плаћања дисконтованих по тржишној каматној стопи за сличан дужнички инструмент;

(б) **Обавезе за добијање зајма** - под (ц) треба да се одмеравају по набавној вредности (која је понекад нула) од које се одузима умањење вредности;

(ц) **Инвестиције у неконвертибилне преференцијалне акције** и обичне или преференцијалне акције без обавезе поновног откупа од стране емитента треба да се одмеравају на следећи начин:

(1) ако се акцијама јавно тргује или се њихова фер вредност може поуздано одмерити на други начин, инвестиција треба да се одмерава по фер вредности са променама фер вредности које се признају као приход или расход;

(2) све друге такве инвестиције треба да се одмеравају по набавној вредности од које се одузима умањење вредности.

На крају сваког извештајног периода Предузеће треба да оцени да ли постоји неки објективан доказ о умањењу вредности финансијског средства које се одмерава по набавној или књиговодственој вредности.

Ако је надокнадиви износ финансијског средства мањи од његове књиговодствене вредности, Предузеће треба да смањи књиговодствену вредност на надокнадиви износ. То смањење представља губитак због умањења вредности. Предузеће треба одмах да призна губитак због умањења вредности финансијског средства као расход периода.

Финансијски инструменти у складу са **МРС 39 – Финансијски инструменти: Признавање и одмеравање**, обухватају следеће категорије финансијских инструмената:

(а) Финансијско средство или финансијска обавеза по фер вредности кроз биланс успеха;

(б) Инвестиције које се држе до доспећа;

(ц) Кредити (зајмови) и потраживања;

(д) Финансијска средства расположива за продају.

3.13 Краткорочна потраживања и пласмани

На крају сваког извештајног периода, предузеће треба да оцени да ли постоји неки објективан доказ о умањењу вредности финансијског средства које се одмерава по набавној, или књиговодственој вредности.

Ако је надокнадиви износ финансијског средства мањи од његове књиговодствене вредности Предузеће треба да смањи његову књиговодствену вредност на надокнадиви износ. То смањење представља губитак због умањења вредности. Предузеће треба одмах да призна губитак због умањења вредности финансијског средства као расход периода.

Процењивање краткорочних потраживања и пласмана врши се на крају обрачунског периода на основу ризика неплативости. Потраживања која нису наплаћена до краја обрачунског периода процењују се на следећи начин:

Индиректан отпис, односно исправка вредности потраживања од купаца на терет расхода периода преко рачуна исправке вредности врши се код потраживања од купаца код којих је од рока за њихову наплату прошло најмање 365 дана, као и на основу процене менаџмента предузећа.

Индикатори вероватне неплативости потраживања су: кашњење купца у измиривању своје обавезе, блокада рачуна купца, над купцем је покренут поступак стечаја или ликвидације, приликом усклађивања потраживања и обавеза купац не признаје исказано потраживање, итд.

Директан отпис потраживања (искњижење) од купаца на терет расхода периода се врши уколико је неплативост извесна и документована (нпр. потраживање је застарело у складу са релевантним прописима којима се уређује застарелост попут ЗОО, купац је немогуће лоцирати услед тога што је